eriti sihtjooni ja materjali rahvusliku kasvatuse kongress 1935. a. algul. Rõhutades oma, algupärast, omamaist, püüti vältida kõike võõrast. Otsides sõpru välismaailmas eelistati nagu harilikult Inglismaad ja toonitati eemaldumise vajadust saksa vaimust (kuigi meie mõningais aja uudisvooludes on märgata palju ka saksa mõjusid). — Suhted Soomega olid 1935. aastal segased. Soome pool suhtuti meisse peamiselt fašistlikest (IKL-i) ringkonnist, arvustavalt ja vaenlikult, kuid vastavad poliitilised sekeldused on teiselt poolt mõjunud ehk ka meisse tervendavalt. Meie poolt vastati IKL-i norimistele iseteadvuse tõusuga ja käsigranaatide ja muu „varustuse" saatjaile üldise põlgusega; see kasvatab meis loodetavasti selgroogu, kuna teiselt poolt meie kultuuri kiire edasijõudmine iseendast loob samaväärsustunnet ja hävitab alamuskompleksi.

Ikka enam ja selgemate mõttekäikudega rõhutati ja nõuti vaimukultuuris rahvuslikkust, isamaalust. Rahvuslus, rahvuslik kultuur peab saama seks kitiks, mis hoiab rahvast koos ka siis, kui põrkavad kokku või varisevad poliitilised, majanduslikud ja kihihuvilised lootused ja ettevõtted. Vaimukultuur peab saama rahvusluselt suuna, kuid omakorda andma rahvuslusele sisu. Agaramalt kui kunagi varem võttis riigivõim vaimukultuuri juhtimise ja hooldamise enda kätte.

Esmakordselt oleme näinud mõnede meie loovate kultuurialade nii kõrget hindamist juhtiva võimu poolt (kuigi sellega kõrvuti teaduslikud ettevõtted ja asutised, näit. ülikool, peab elama ikka veel raskeis kriisioludes). On üldse märgata kultuurihuvide tõusu, missugune olukord loodetavasti jätkub pidevalt tulevikuski.

Raamatu-aasta lööksõna „Relv ühes, raamat teises

Eesti kroonika 1935, lk. 112